

Bidenék lettek a fantázia rabjai

2024 március 13. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Biden melleleg azt szeretete volna, ha az ukrán elnök felesége, Olena Zelenszka, valamint Alekszej Navalnij özvegye, Julija – a demens amerikai elnök szerint Jolanda – Navalnaja együtt csüng az ajkán, miközben a kongresszusban sűgőgépr?! felolvassa évértékel? beszédét.

Orbán Viktor és Donald Trump találkozója a külpolitikai realizmust példázza

Egy Washingtonban dolgozó ismerősöm 2008 nyarán – magyarországi szabadsága idején – találkozóra kért időpontot az egyik magyar külügyi felső vezetőtől. Majd ezen elárta, hogy szerinte a magyar diplomáciának készülnie kellene Barack Obama várható elnökségére. De a vezető leintette: ez nem szükséges, hiszen bemondta a magyar tévé tudósítója, hogy John McCain győzelme valószínűbb... A végeredmény ismert – Obama megnyerte a választást, majd kétszer négy éven át volt az Egyesült Államok elnöke. A régi történet most annak fényében újra tanulságos, hogy a The Guardian brit lap Orbán Viktor és Donald Trump floridai találkozója elé készített cikkében a miniszterelnök „fantázia-külpolitikájáról” írt. Mégpedig David Pressman budapesti amerikai nagykövet egy januári megfogalmazását felelevenítve.

Lássuk először a friss számokat!

Donald Trump mostanra nemcsak megnyerte gyakorlatilag a republikánus elválasztást, de Joe Biden elnökkel szemben is folyamatosan, biztos vezetésre áll a felmérések szerint. Sőt az Amerikában csatatérnek nevezett hét kulcsállam közül, ahol az elektori rendszer sajátosságaiból adódóan eldőlhet a választás, hatban jobban áll Bidenhez képest.

Ugyancsak a felmérésekből tudjuk, az amerikaiak kétharmada szerint rossz irányba tart az országuk. Biden múlt heti évértékelésében nem annyira az derül ki, hogy a magyar kormány él fantáziavilágban, hanem inkább az, hogy ő és emberei kergetnek ábrándokat. Ukrajna például nem áll jól Oroszországgal szemben, és egyre nehezebb biztosítani a nyugati pénzeket, amit az ukránok pusztán tartása követel. A francia elnök felvetése, miszerint nem lehet kizárni nyugati katonák Ukrajnába küldését, „rúnt beszéd, de van benne rendszer”. Ha ugyanis ez így megy tovább, nem lesz elég katonaképes ukrán, aki a hátszínre is vigyázza, meg az arcvonalat is tartja. Könnyen lehet, az a cinikus washingtoni cél, hogy az ukránok húzzák ki a novemberi amerikai elnökválasztásig, aztán be lehet velük dobni a törölközőt. Ez Zelenszkijnek fog jobban fájni, nem Putyinnak: ő ígértetett olyasmit (az oroszok kiűzését az összes ukrán területről), amit nem tud betartani. Közben nyugati pszichológusok hada vizslatja Putyin tévéinterjúiban az esetleges kórságait, ő hetvenen felül is köszöni, jól van, míg a nála emberöltővel fiatalabb Zelenszkij láthatóan konkrét idegbeteg. Úgy látszik, a KGB-nél és egy ukrán szappanopera castingjánál nem egyforma az alkalmassági vizsga.

De ha már korról és elmeállapotról szólnak:

Biden személyes szerencsétlensége, hogy ő, akit már a családtagjai is amerikai elnöknek szemeltek ki, ez csak demensként adatott meg neki a szenátorként, majd Obama hamuszürke alelnökeként ledolgozott évtizedek után. Az amerikaiak 86 százaléka szerint „túl öreg” már ahhoz, hogy újabb ciklusra vállalkozzon. Ez szépelpő eufemizmus. Biden 81 évesen nem öreg, hanem demens. Külön pechje, hogy a közösségi média kíméletlen korában még generációk fogják röhögve visszanézni az elszólásait, bakijait, a Stan és Pan-sorozat helyzetkomikumába illő elhasalásait

– alighanem ezekről lesz valaha is híres. Amerikának azt intézte, hogy a legtöbbjüknek már elege van belőle, a világnak pedig – miután elszaladt Afganisztánból – két kitört háborút a lehető legkényesebb feszültségcökben, az orosz–ukrán határon és a Közel-Keleten. Ki is él itt akkor fantáziavilágban, ki folytat fantázia-külpolitikát?

Trump 77 évesen nem demens. Sőt, most éppen ő a jövő ígérete, hangozzék ez bármilyen furcsán egy ilyen korú ember esetében. Orbán Viktor floridai találkozója a külpolitikai realizmust példázza. Megpróbálta Bidenékkel is, minden politikai különbség dacára. Meg, de nem ment. Ebben kulcsszerepe van a 2022-ben hazánkba érkezett amerikai nagykövetnek, akit folyamatosan provokatív viselkedése miatt azóta sem fogadott a miniszterelnök. Mindenki azt várja, hogy Pressman végre hazamenjen jövő januárban. Épp elég kárt okozott.

Az amerikai nagykövetség Soros György magánegyeteme, a CEU Demokrácia Intézetével közös szervezésben küldött ki a napokban meghívókat, hogy üzenetet fogalmazzon meg Magyarország NATO-tagságának huszonötödik évfordulójáról. Az, hogy a hivatalos Washington és Soros egy gyékényen árul, nem új keletű és nem is szokatlan. Negyven évvel ezelőtt Nicolas Salgo akkori budapesti nagykövet azzal hívta fel Sorost, hogy kutatói ösztöndíjra kifizetett ellenzéki értelmiségijeik nem kapnak magyar kiutazási engedélyt. Felajánlotta, hogy legközelebb majd segít a megfelelő emberek kiválasztásában. Ma az amerikai külügy és a Soros-intézményrendszer ugyanazt az álcivil kört és médiát támogatja anyagilag. A NATO-n belüli amerikai

nyomásgyakorlás pedig 2010, az egymást követő Fidesz-kormányok óta öltött ugyan egyre elképesztőbb mértéket, de már 1999-ben megjelent, alighogy csatlakoztunk az atlanti szövetséghez. Mégpedig az akkori Jugoszlávia (ma Szerbia) ellen Koszovó miatt indított háborúban. Orbán Viktor 35 éves kormányfőként kezdetek hozzáadni ahhoz, hogyan képzelik egyesek a nagy szövetségi összetartást, az amerikai druzsbát.

A koszovói műveleteket levezénylő NATO-főparancsnok Wesley Clark amerikai tábornok volt. Jelenleg a 2022-es magyarországi választásokba beavatkozó Action for Democracy, Soros-támogatott álcivil szervezet nemzetközi tanácsadó testületének tagja. Egy kiszivárgott videófelvételen a volt tábornok, aki szerint a Krímet is vissza kellene szerezni nyugati segítséggel az ukránok javára, arról beszél: ő és „George” – mármint Soros György – együtt dolgozott Ukrajnában.

Van itt hát minden, mint a búcsúban. Hivatalos (demokrata párti) amerikai kormányképviselő, a társadalmakat felforgató, a dollárbaloldalt pedig kistafírozó, noha filantrópiának, azaz emberszeretetnek beállított spekulánsérdek és a hadiipari komplexum érdekeit kiszolgáló, háborúpárti, ámde levitézlett szoldateszka. Clarknak könnyű: ő a távoli Arkansasban tölti életének alkonyát, nekünk viszont az ukrán háború már harmadik éve itt dúl a szomszédunkban, minden következményével együtt. Mindezek után pedig azon hüledeznek a liberális világsajtó a Trump–Orbán-találkozóra kapcsolatban – legalább annak jelentőségét felismerve –, hogy a magyar kormány nem Bidenék és széles holdudvaruk kegyeit keresi, hanem Orbán Trumphoz utazott Amerikába, mint szövetséges a szövetséghez. Ki is akkor a realista? És ki él fantáziavilágban?

Az amerikai szakértői holdudvar egyik különös egyénisége egy bizonyos Miklos Radvanyi (Radványi Miklós), akinek Orbán-ellenes kirohanásait annál szívesen kapja fel a magyarországi baloldali sajtó, mivel Radvanyi republikánus költő. Olyan, mint Csukás Istvánnál a lesből támadó száritókötel – mindenkinek útban van, de annál figyelemreméltóbb. Másodlagos frissesség? republikánus alapítvány alelnöke, aki – ahogy az 50-es években mondták volna – le van maradva egy brosúrával azóta, hogy Trump átvette az irányítást a konzervatív párt felett. A dologban a kevésbé érdekes, hogy

Radvanyi, aki az 1970-es években Bács-Kiskun, majd Pest megyei ügyészként vigyázta az itteni jog nélküli államiságot, némi képzavarral egyszerre véli úgy, Orbán szerint ő maga a feltámadt Szent István király, miközben pedig mai magyar „neosztalinizmusról” cikkezik. Radvanyi állítja, Orbán „ultimátumot kapott” Washingtonból... (Mégis, hol élünk ma, a második világháborúban?)

Az egészben a legérdekesebb a szerző, valamint a kis- és nagyradvanyik történelemszemlélete: nem értik a szuverén politikát, így például azt, hogy a tízmillió Magyarországon miért nem engedelmeskedett időben Amerika óhajának, amikor a Nagy Testvér az azonnali svéd NATO-ratifikációt várta volna el tőlünk? „Magyarországnak már évszázadokkal azelőtt, hogy a két nyugati szövetséghez (értsd: a NATO-hoz, illetve az EU-hoz) csatlakozott volna, mindig volt zsarnoka... Lakói még csökevényes politikai kultúrával sem rendelkeztek” – magyarázza Radványi doktor a keményvonalas kommunista miniszter, Kórm Mihály irányítása alatt álló kecskeméti ügyészségről. Oppardon, egy idő óta már a Frontiers of Freedom elnevezés, Washington melletti „konzervatív” alapítványtól. Önöknek is kinyílt már a bicska a zsebükben?

Biden melleleg azt szeretne volna, ha az ukrán elnök felesége, Olena Zelenskaja, valamint Alekszej Navalnij özvegye, Julija – a demens amerikai elnök szerint Jolanda – Navalnaja együtt csüng az ajkán, miközben a kongresszusban sügőgépről felolvassa évértékel beszédét. Csalódnia kellett, mindketten kimentették magukat. Pedig milyen szép vágóképek lehettek volna ezek a csinos, középkorú, Putyin-ellenes szláv asszonyok a választási kampányába! Ennyit arról, ki folytat itt fantázia-külpolitikát.

Borítókép: Orbán Viktor miniszterelnök és Donald Trump korábbi amerikai elnök találkozója Trump Mar-a-Lagó-i rezidenciáján Floridában 2024. március 8-án (Fotó: MTI/Miniszterelnöki Sajtóiroda/Fischer Zoltán)

www.magyar nemzet.hu

Ajánló
